

Número 14.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats serán passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que inguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 »
Número atrassat.	0'15 »

La nostra victoria

Desde primer d'any com á resultat de la empenta del passat diumenge á dintre del Ajuntament hi bategará l'ánima del nostre poble, d'aquest poble que's redressa demanant l'imperi de la ley.

Ja no será la casa de la vila usufructuada per uns quants senyors, ni s'hi congregará gentussa, á qui nosaltres mantenim, ab l'exclusiu objecte de combatre'ns. Ja no s'hi celebrarán aquells xeflis ab cárrech á Sant Roch, ni s'hi mantindrà eternament suspesa sobre'ls ciutadans la espasa de las venjansas caciquistas.

La victoria del diumenge, que durá al Municipi alguns elements complertament oposats á la política aniquiladora que hi ha surat fins are, ens obra el cor á la esperança, la esperança d'un pervenir espléndit per Granollers floreixent sempre, y engrandintse arreu, arreu, ab la bandera de la moralitat per lema, servint de mirall de pobles cultes.

Massa ho comprenían aixó els agents de la desmoralisació.

Per aixó abocaren en contra nostre tots els elements de que

disposan desde'ls federals de can Sinia, als federals inconscients que'ls segueixen. Per aixó reclamaren l'auxili d'una autoritat que si'is conegués hauria de combatrels, com á detritus de la mala vida, y que per la representació espiritual que te no s'hauria de colzejar ab els poca vergonyas de la nostra vila, y molt menys pera fer acceptar un lloch en la candidatura á una persona que té guanyadas simpatías y á qui esculliren els caciquistas pera restar vots á la prestigiosa figura de D. Manuel Montañá.

La victoria es aclaparadora. Despres de dotze anys de mango-neig seguit tindrán aquesta gent que han endarrerit á Granollers qui fiscalisi els seus actes pera que sos fills marquin ab l'estigma del despreci als que s'erigixen en tiráns de sos convehins, en lladres de lo agé, y explotadors de la voluntat de tot un poble.

¡Avant! Que aquest crit sigui nostre guiatje d'arrebassar al caciquisme la seva forsa, fonamentada ab violencias y atropellos, ab iniquitats y lladrocinis, sense

que cap entrebanch ens fassi por.

El nostre ideal, basat en la redempció dels pobles, ens imposa aquesta tasca.

Lluytém, sense treva, sens rópós, constantment, y el triomf definitiu es ben nostre.

Son dolsa.

Un altre lluyta

Avuy es celebran á Granollers unas eleccions que tenen casi tanta importancia com las hagudas ultimament de regidors; parlo per las de la junta de «La Unió Lliberal».

El caciquisme que tot ho embruteix y transfigura fent la feina del corch que arriba á desplomar casas y convertir en pols els bastiments mes sólids, ha transformat aquella ex-benéfica societat en un cau, hont hi tenen estada malas bestias, que ajudan á voltas de sota ma, altres á la descarada la maléfica obra del caciquisme, arrel del centralisme, contra del quin l'ánima de Catalunya s'aixeca amenossant.

Es precís donchs que tots els homes conscients y de bona voluntat ataquin per el medi oportú que se'ls presenta als mantenedors en aquella casa del present estat polítich local.

Es necessari que tots y á la una, ajudats per las nobles conviccions que suposan l'esser soci d'aquella Entitat, va-

gin de dret contra la bestia d'instints perversos que ha lograt construhir, posant pedra sobre pedra, una torre baluart pera'ls dominadors de Granollers.

Tots els que entre aquelles parets hi tenian l'esperansa en un demá de bona vellesa, tots els que gonflat son cor d'ideals de progrés y moderna civilizació varen contribuir ab sos esforços y entusiasmes á aixecar aquella primitiva obra, tots els que somiaban pera sos fills una escola, una instrucció que ha resultat fallida y tots els que senten odi contra dels vicis degradats que actualment s'hi fomentan; deuen manifestar avuy la seva indignació.

A votar donchs, per la renaixensa de la casa, per els ideals que deuría ostentar, per Granollers, a votar gent honrada.

Acetat de plom.

Anant per llana y....

Serian las tres tocadas cuan la ninfa sabonera arreglant sa cabellera y el bigot de pèl moixí, sortia de casa seva satisfeta sa carona, com la raspeta bufona que a comprar surt el matí. Repartint miradas dolsas crusaba la carretera, sovint mirant endarrera com tement un cop de pal; y ab un posat d'ignoscencia, d'idiota, ó de paciència, usá el dret electoral.

Xumant un cigarro habano, entre pipada y pipada deya á los seus companys, vejentne un que'l nás arruta reberém alguna bufa y perdrém las eleccions.

No t'espantis un roig crida; al poble sabem la mida, son tots ells una mainada, y si convé tupinada será la nostra fugida.

Per are pujém de vots y per anar tot com cal convé apoyá'l federal y allavors es nostre tot.

Mes no m'agradan las caras deya en Pep mitj compungit d'aquets de la flamarada qu'un sol d'ells d'una grapada á tots junts, nos fá fregir.

Y mira com s'ennuola creyeu hi haurá pedregada tingau companys bona estada jo d'aquí toco ruxola.

Mes en lo mateix instant

el *suqué* ab veu de famella m'atropellan, m'atropellan per allí sols 'naba cridant

Te atropellan? donchs au té, perquè aixís tinguis rahó dantli un reves mes bufó qu' el mateix Pepet Baté.

Y ja hi som en Roig de nassos rehent bufas á desdir el coixet allarga els passos y sols ne pensa en fugir Y lo resum vull descriure, en Roig, sens actay tunyina, en Sinia molt empipat, en Pep Baté secuestrat, y jo fenme un tip de riure.

Xicoira.

Conversa electoral

El Soqué ja feya dias que las somiaba las eleccions perque es lo que diu ell, d'eleccions no n'hi han gaires al any, qu'es com si diguessim de farts al any no'n passen gaires y si be es veritat que á llepar l'amo ni un gos hem guanya per *llepon* que sigui y per mestre burot; que ja es dir, de tots *modos* encare que jo no tingui lo que acabo de dir, tampoch en necesito perque tinch la vergonya empenyada y *nada* que ni en Pep per cara groxut y aixís l'home filosofaba quan truch, truch, sent la balda de la portella del pis ahont te 'l jas.

Ja boy.... ola Badó, que hi ha?

—Fo.... muts noy, fo.... muts.

—No os hi disgusteu perque vos en valdreu de menos.

—!Si, vinam á fer sermons tu ximplet!

—Oh be jo ho deya....

—Mira aquí et porto una llista dels bens que portarán el vot á dintre l'urna, un per un els passas á avisar en nom meu y els dius que convé molt.

—No vos espanteu Badó, aquesta vegada ja tindrem un vot mes.

—Qui es?

—El gos que tinch á casa, el burot mestre.

—Beneyt! si no'n te á n'aquí de vot.

—Ah no, y donchs ahont vota?

—Ell vota á Barcelona pe'l districte de presiri.

—Be'm sembla que'm va dir que había votat á Sampedor.

—Oh be, alló van se asuntos ab una mestra y no'ns hi hem de ficar nosaltres, escolta ja has conquistat al Deyu?

—Deixeume'l per mi que hi tinch molta amistat.

—Es que aquesta vegada noy, no podem badar, perquè sinó ens farán la santísima y al Recué ja te l'has fet ben teu?

—No encare, però ja he parlat ab en Fontcuberta y diu que está conforme, em va enviar una carta en la que m'escriu que com que "l'Infrascrito está muy enfadado del MosQUITO por un anuncio que le ponieron trabajará el marro para que él y todos sus compinches *destaroten* la candidatura d'*administración* que presentan en *cuantra* de la *cunera*, no vos enfadeu Badó ab aixó de *cunera* encare que's refereixi á ne la vostra.

—Bravo! es á dir que ells anirán per las minorías? ja va be la cosa, si logrem que surtin els nostres, entre ells y els que presentem, farem un ajuntament alló que s'en diu de burrechs.

—Es dir que també presenteu *figuras*?

—Si noy, gent de molt pes, principalment n'hi ha un qu'es un alet....

—Si, qui es aquet?

—En Quirset confiter.

—Ja, ja, ja ¡ey quin mal el ventre!

—Pastanaga! qué vols dir?

—Que si tots son com ell, el día que tingueu d'enviar un Misatje á n'el Rey no sabreu si s'hi ha de posar un sello de deu ó be un de quince.

—Y que n'hem de fer de Madrid?

—Noy? que os torneu *gatallanista*?

—¡¡¡Maleit siga!!! jo la autonomia no mes la vull en un sentit.

—No parleu mes, voleu dir en els consums eh? llivertat, llivertat, forsa llivertat, que vol dir autonomia, independencia, oy?

—Pse! no'm va mal.

—Bueno escoltam Badó, però que sigui bó l'arrós del día de la *lucha* que hi hagi forsas musclos.

—Em sembla que no t'en faltarán.

—Si jo pogués manar en el dinar diría que'ens fessin un plat de presechs ab llo-millo ó be d'alafant ab nespras.

—Lo que has de procurar que no t'els donguin al clatell els pressechs y las nespras, els ánims estant molt exaltats.

—Voleu dir? no hi ha por.

.....
Cuatre dias despres l' esquena del Soqué era llaurada com un camp de regadiu.

Infrascrito.

Picadas

De «La Vanguardia» día 14 de Novembre, página 7.—Junta provincial de Instrucció pública. Va acordar:

«Ordenar al habilitado del partido de Granollers, que suspenda el pago de la gratificación y del material de adultos al maestro de La Roca, don Pedro Riera, «en vista de que no funciona dicha clase»

y ordenar á este profesor que «sin excusa, ni pretexto alguno» resida en el punto donde tiene su destino y no se ausente del mismo sin la correspondiente licencia, conforme está prevenido.»

Felicitem de tot cor á n'el mestre de La Roca per la recomanació honrosa que de la seva personalitat enclou l'anterior acort de la Junta provincial d'Instrucció.

Senyor Riera ¡yo le empujo, yo le empujo! ¡arriba mestre, arriba!... Usted llegará...

Del «Pueblo Sevillano.»

Esta honrada población, que siempre ha sacado triunfantes de las urnas á los que por su valer (com en Pepet Baté, en Miquel y are ultimament en Quirset) y por su entusiasmo, por el engrandecimiento del pueblo se han desvelado en el bien general (y mes en el particular ¿oy Sinia?) no debe dejarse arrastrar por quienes solo responden á inspiraciones de sentimientos infames. Home aixó últim faria mes efecte que fos dit per el Mosquit y dirigit á n'els que roban á n'el poble.

Vos Badó y vosaltres Pep y Quel, es colteu y digueu si no os fa efecte dit per nosaltros y en catalá.

Aquesta honrada població, no deu deixarse arrastrar per els que sols responen á inspiracions de sentiments infames (y are nosaltres encare hi podem afegir si no os ve malament). El poble no deu seguir callant ja per mes temps; callar, no dir res, es aguantar la pilleria, es ferse responsable del robatori del caciquisme..... ¿no os resulta Badó, Pep y Miquel? si no os agrada encare en podem fer un altre.

Del mateix «Pueblo Sevillano.»

MONEDA FALSA.—«Se observa desde hace días en la plaza de Barcelona una invasión de moneda falsa recién nacida.»

¿Qué ja torna á funcionar l'aparato, vos Sabonaire provincial?

«La falsificación es de las más hábiles que se han conocido y es muy difícil de distinguir los duros falsos de los legítimos.

¡Quina manera d'acreditarli la marca aquest mestre de La Roca!

No'ls ho deya que diumenge passat es jugaria á amagar esquenias, preguntinho á n'el *Soqué* que d'una garrotada se li van escorrer tot un rengle de mimvats de la *gribaldina*.

Aquell *andarín* que va venir l'altre dia, qu'es desi, perque en Pep Baté ab tot y no caminar ben llatí, el diumenge de las eleccions, en el temps de dir mitj pare nostre, va anar desde dalt de la casa de la vila cap á la Plassa de las Ollas, voltant per radera y no va parar d'una tirada

fins á dintre de cal Huguet, ahont li van doné una medicina d'espant per retornarlo, y total ¿sabeu per qué? Donchs perque allá á la Plassa Gran comensaban á jugar als quatre cantons; res, un simulacro de bomberos, encare que diu que ja es palpaban els caps de costella, y sinó que ho digui el *candidato* federal de can Sinia.

En Bou diu que nosaltres ab la nostre campanya no fem mes que difamar. ¡Hola! Senyal que l'hi cou la llaga. Vaja, donchs ja no l'hi dirém mes que roba.

A última hora s'ens ha participat oficiosament el casament de senyor Gubert ab la agraciada senyoreta D. Pere Riera, mestre de La Roca.

Els felicitem de tot cor y els desitgem una llarga lluna de mel.

¡Al últim ha trovat dona!

Dintre de pochos días tindré el gust de veurer de *patitas y á la calle* á un curandero que ab tot y demanar comptes á la gent, ell es descuidaba de pagar á l'amo de la casa y á tans altres. Ens en felicitem per burro y mentres tant ell que vaji fent versets á n'el «Pueblo Sevillano», á n'allí l'hi donarán pá ¡el tonto! ¿Qué no veus Pau que t'hi has agermanat ab els cacichs quan els toca la de perdre? ¡Sempre serás burro!

El senyor Barnet si no tingués algún benefici no s'embolicaria com ho fá, tornantse á reelegir; haurém de cantarli la palinodia.

¡Quanta bruticia á n'aquesta vila!

Tením indicis de que'n Pellissot no pot desempenyar el càrrech que te per causa d'un procés motivat per un sistema d'embotellament en las graciosas y per un plet que va seguirli un de Barcelona, indagarém y á cantarlas tocán, y si per cas ens vol matar l'hi dirém:

No, no me causan pavor
vuestras narices esquivas,
jamás ab ton nas arribas
á humillar el meu valor,
soy Mosquit y aclarador
com al poble es bien notorio,
si com un sifón mortuorio
quereis darm veujansa fiero,
ab una tranca t'espera
un que no es Don Juan Tenorio.

El diputat sense paraula però ab molta sabonera, va assegurar á un honrat regidor elegit are ultimament, que'l Mosquit es moriria passadas las eleccions y que

no'n tingués por per aquet motiu. Mira Saboné, que no resulta el fer de profeta perque un s'exposa á quedar embustero, encare que á n'ha tu si que no't faria res el serho, perque altres cosas mes groxudas t'has quedat. Y apropósit ¿no ho sabs, de debó, com se fá moneda falsa?

No podrém pas dir que al Ajuntament no hi hagin representants de tota mena. Ab las eleccions del diumenge podem contar ab Concejals populares y impopulars, llestos, avisplats y biliosos. Y ¡oh! previsió, pera que de tot hi hagi en Quirset també ens representarà com á suprema personificació de la tonteria. Aquet si que pera ser burro, ni l'aubarda li fa falta.

«El Diluvio» mal informat deya que'ls federals de Granollers, ab tot y haberse presentat sols havian tingut molts vots. Si, y tan sols com se varen presentar aquets flavios, ¿volen mes soletat que'l no tenir al costat seu ni la consecuencia en las ideas, ni lo que mes falta fa á una persona pera poguer aixecá el cap? Diu federals «El Diluvio» á gent que ni menys saben que significa «Autonomía». Entre de tots plegats, perxó hi despunta aquell del «Mártir del Gólgota y el garrofé de Sagunto y aquell soldat borraixo» y altres mil bestiesas que repeteix á cada moment, tant si resultan com no. Sápigam el senyor «Diluvio» que aquesta gent son federals de can Sinia, y en Sinia es un peix á qui vostés ja coneixen per aquella campanya que varen ferl'hi en contra, ab el nom de Salvador I.

En Quel diu y repeteix per tot arreu que are's vol retirar y que fins si l'haguessim tornat á reelegir hauria aixecat el domicili y se'n hauria anat á Barcelona. Permetins el senyor Quel que ho duptem perque ¡fillets de Deu! la butxaca es la part mes sensible del cos y dit tulano, no se si ho sap que'l dia que's retiri y abandoni la *cosa* á n'el camp enemich se l'obligará á posarse á *corrent de pagos* y si es fa aquesta última consideració, ni ab fums de sabatot deixarà aixó qu'ells ne diuen política y que jo en dich lladrocini.

En las eleccions del diumenge passat, el candidat Sr. Roig, si en comptes de sumar vots pera guanyar, hagués pogut sumar pinyachs y clatelladas, hauria sortit *per las majorias*.

Oli de coco.

SECCIO D'ANUNCIS

MATALAZERO! OJO! PORCURAS

¡GRAN BARATO!

¡SIN RIVAL!

Depósito de **MARFEGAS** adecuadas para la **JUVENTUD**.

N'hi encontrareis de Ciertas (?) desde 5 pasetas an arriba á 5 idem. idem. an abajo.

No decarse engañar, no cuanfundirse. Llebo bidrieras.

Llavero: Qeo, Fuente y Cubierta.

GRAN FONDA DE SISOS

Magatsems de Xicoira

Se donan llissóns pera aguantarse 20 ANYS essent concejal.

Especialitat en la administració de diners dels altres y en **estirar l'orella á n'en Jordi**.

TROVO DE CARTERAS PER EL PROCEDIMENT DEL COIXÍ.

Se proporcionan empleos.

Fábrica de Grassiosas, Sifons y Aixerops

Marca registrada

N A S

ab privilegi.

Grassiosas dolças ab forsa sacarina pera rebentar els ventrells mes resistents.

Sifons pera ajudar la digestió dels que s'alimentan DEL FONDO.

Se donan 5 cupons per cada ral de gasto; á cent cupons regalem cunills de Guix ó concejals d'Ajuntament.

Fabricant: Senyor Pellissot.

AGENCIA DE INFORMES Y TARUGOS

La CASA compta ab medis suficientes pera donar

EMPLEOS Y COLOCACIONES

á tots els fulanos de mal viurer capassos de portar la gorra de cantó y criá pan-y-toros.

GRAN DIPÓSIT DE HONRAS PERA VENDRER Ó EMPENYAR

Rahó: Pep, Quel, Badó y C.^a